

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/6/2013
Identifikačné číslo spisu:	4013000052
Dátum vydania rozhodnutia:	05.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4013000052.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera vo veci uznania cudzozemského rozhodnutia, týkajúceho sa občana Slovenskej republiky M. Z., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu Justizanstalt Graz - Karlau, Herrgottwiesgasse 50, 8011 Graz, Rakúska republika, prerokoval na neverejnom zasadnutí v Bratislave 5. novembra 2013 odvolanie odsúdeného M. Z. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 9. októbra 2013, sp. zn. 4Ntc 17/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného M. Z. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 9. októbra 2013, sp. zn. 4Ntc 17/2013, podľa § 15 ods. 1 s poukazom na § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) rozhodol o uznaní a výkone rozsudku Krajského súdu Leoben, sp. zn. 34Hv 42/12t, zo dňa 12. júla 2012, ktorým bol občan Slovenskej republiky M. Z., nar. XX. R. XXXX v W., trvale bytom W., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Justizanstalt Graz - Karlau, uznaný vinným v bode 1/ zo zločinov nátlaku podľa § 105, § 106 ods. 1, číslo 1 a číslo 2 rakúskeho Trestného zákonníka, v bode 2/ z prečinov pozbavenia osobnej slobody podľa § 99 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka, v bode 3/ z prečinov ublíženia na zdraví podľa § 83 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka a v bode 4/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 107 ods. 1, ods. 2 rakúskeho Trestného zákonníka, na tom skutkovom základe, že

dňa 18. februára 2012

1. V. T. a Y. Y. prostredníctvom nebezpečného vyhrážania sa smrťou, a to tak, že pred nich na stôl položil veľký kuchynský nôž a opakovane vyhlásil, že ich obe zabije ako aj násilím, a to tak, že sa dopustil činov uvedených pod bodom 3/ a ďalej ich smerom hodil poháre a jeden mobilný telefón, na ne vyvinul nátlak a prinútil ich k tomu, aby si sadli na kuchynskú lavičku a neopustili byt, pričom osoby, na

ktoré vyvinul nátlak, týmto spôsobom počas dlhšieho času udržiaval v trýznivom stave,

2. V. T. a Y. Y.inom opísaným pod bodom 1/ protiprávne pozbavil osobnej slobody,

3. dolu uvedeným osobám úmyselne ublížil na zdraví, konkrétne:

a) V. T. udelením úderov päťou do tváre a do tela (spôsobil zlomeninu nosovej kosti, krvné podliatiny na pravej strane na pravej lícnej kosti a za ľavým uchom),

b) Y. Y. udelením úderov päťou a škrtením krku (spôsobil krvnú podliatinu na pravej strane čela, stopy po škrtení na krku),

4. potom sa V. T. nebezpečne vyhrážal smrťou, aby tak v nej vyvolal strach a nepokoj, a to vyhlásením, že ju teraz zabije, keďže kamarátka beží k polícii, pričom vyhlásenie zdôraznil tak, že držal v ruke kuchynský nôž a priblížil sa s ním k nej.

Za to bol podľa § 106 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka a § 28 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. krajský súd odsúdeného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal odsúdený odvolanie. Nesúhlasil s výkonom trestu na Slovensku, nakoľko v Rakúsku má vytvorené dobré pracovné podmienky, dobrú zdravotnú starostlivosť a jeho ľudské práva sú zachované. Preto žiadal, aby si mohol zvyšok trestu dovykonať v Rakúsku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom (§ 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí), príslušnému súdu v zákonnej lehote (§ 309 ods. 1 Tr. por.). Zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného M. Z. nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že na Krajský súd v Bratislave bolo dňa 22. júla 2013 doručené v zmysle § 12 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí podanie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky obsahujúce: osvedčenie Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky z 26. júna 2013 uvedené v čl. 5 Rámcového rozhodnutia rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len Rámcové rozhodnutie), overenú kópiu rozsudku Krajského súdu Leoben, sp. zn. 34Hv 42/12t, z 12. júla 2012, právoplatný 17. júla 2012 a zápisnicu z 3. mája 2013 v trestnej veci slovenského štátneho občana M. Z. na ďalšie konanie o prevzatí výkonu rozhodnutia. Následne Krajský súd v Bratislave postúpil podanie Krajskému súdu v Nitre, nakoľko v zmysle § 12 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí je tento príslušný na konanie z dôvodu, že odsúdený ma v jeho obvode obvyklý pobyt.

Zo zápisnice spísanej s odsúdeným M. Z. 3. mája 2013 v Ústave na výkon trestu Justizanstalt Graz - Karlau vyplýva, že tento sa vyslovil proti výkonu predmetného rozhodnutia v Slovenskej republike, nakoľko v Rakúsku má lepšie podmienky na výkon trestu.

V zmysle § 4 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, rozhodnutie možno Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 tohto zákona neustanovujú inak, a ak

a/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, alebo má na jej území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody na území Slovenskej republiky,

b/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na územie Slovenskej republiky, alebo

c/ odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky, alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

V zmysle § 4 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia podľa článku 5 rámcového rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Ako vyplýva z osvedčenia Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky z 26. júna 2013 (č. 1. 6 zadná strana), z časti h/ bod 2/, zločiny nátlaku podľa § 105, § 106 ods. 1, číslo 1 a číslo 2 rakúskeho Trestného zákonníka, prečiny pozbavenia osobnej slobody podľa § 99 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka, prečiny ublíženia na zdraví podľa § 83 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 107 ods. 1 a ods. 2 rakúskeho Trestného zákonníka boli označené v osvedčení ako únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka. V danom prípade bola teda splnená podmienka uvedená v § 4 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí (tento trestný čin patrí do kategórie trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, konkrétne § 4 ods. 3 písm. p/ zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí).

Ďalej najvyšší súd zistil, že krajský súd postupoval v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, keď si pre rozhodnutie o uznaní predmetného rozhodnutia zabezpečil aj vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Nitre, pričom prokurátor vo svojom vyjadrení k uznaniu rozhodnutia zaujal kladné stanovisko.

Najvyšší súd, rovnako ako súd krajský, nezistil žiadny dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia, uvedený v ustanovení § 16 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, a to ani dôvod uvedený v § 16 ods. 1 písm. g/ predmetného zákona (odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia, hoci sa jeho súhlas vyžaduje).

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na článok 6 bod 2 písm. a/ Rámcového rozhodnutia, podľa ktorého sa súhlas odsúdenej osoby nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije.

Taktiež správne postupoval krajský súd, keď pri uznaní predmetného rozhodnutia rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí a akceptoval výrok o vine, a to tak že subsumoval konanie odsúdeného podľa príslušných ustanovení Trestného zákona Slovenskej republiky a fakticky uznal výrok o treste tým, že ho ponechal bez premeny, keďže nezistil prezenciu dôvodov uvedených v § 17 ods. 2, ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí. S ohľadom na druh trestu, dĺžku jeho trvania a trestnú sadzbu je takýto postup zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Krajský súd nepochybil ani v prípade, keď odsúdeného M. Z. v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže odsúdený bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o odvolaní odsúdeného M. Z. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.